

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Den 16. juni 2005

Sagsnr.: 438-49

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i skrivelse af 2. juni 2005 (Ad FLF alm. del) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål 143:

Spørgsmål 143:

”Hvor meget større er de danske ægproducenters omkostninger til salmonellabekæmpelse og dyrevelfærd end øvrige EU ægproducenters?”

Svar:

På foranledning af spørgsmålet har Fødevarestyrelsen oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”I det følgende er redegjort for de omkostninger, der er forbundet med den danske salmonella-bekæmpelse og krav til dyrevelfærd, i det omfang det har været muligt at fremskaffe oplysningerne:

Salmonella

Den danske Salmonellahandlingsplan stiller større krav til prøvetagning og bekæmpelse, end EU-reglerne kræver.

Danske ægproducenters omkostninger til salmonellaovervågning og –bekæmpelse består af direkte udgifter til udtagning, indsendelse og analyser af rutineprøver, udgifter i forbindelse med videreundersøgelse af mistænkte flokke samt til sanering af smittede flokke, ligesom der er tidsforbrug og omkostninger til iværksættelse og opretholdelse af procedurer til hindring af, at smittede med Salmonella introduceres til flokkene.

Det anslås, at de direkte udgifter til rutineanalyser udgør over 4 mio. kr. pr. år svarende til knap 10 øre pr. kg producerede æg (ved 3 mio. høns svarer det til omkring 1,50 kr. pr. høne). Der skal

udtages samme antal analyser pr. flok uanset flokstørrelse, hvorfor belastningen er forholdsvis størst på mindre flokke.

Hvis der opstår mistanke om salmonella i en konsumægsklokk påbydes æggene leveret til varmebehandling indtil mistanken kan be- eller afkræftes. Evt. tab i forbindelse med påbuddet bæres af producenten, ligesom denne også bærer udgifter til fødevareregionernes udtagning samt analyse af mistankeprøver. Det betyder, at for den enkelte producent er der risiko for betydelige ekstraudgifter uanset om flokken erklæres smittet eller ikke.

Hvis mistanken om salmonellasmitte bekræftes, afholdes udgifter til flokkens sanering af besætningsejeren. Det betyder, at for den enkelte producent er der risiko for betydelige økonomiske tab. Udgiften i gennemsnit pr. kg æg er begrænset, men de økonomiske og praktiske følger for den enkelte smittede flok, er ofte alvorlige.

Foderleverandører varmebehandler fjerkræfoder som et led i fremstillingen. DLG har beregnet den ekstra omkostning i 2004 i forbindelse med varmebehandling m.v. for foder til ægsektoren til at udgøre omkring 6,1 mio. kr.

Ægpakkerierne gør en betydelig indsats for at forhindre smitteoverførsel mellem flokke ved desinficering af emballage og containere. Der er betydelige udgifter til kontrol af opdræts- og formeringsflokk.

Det er desuden nødvendigt at arbejde med en overkapacitet i rugerisektoren, så der kan kompenseres for en evt. salmonellaramt flok. De ekstra udgifter i rugerierne betales af ægproducenterne og kan anslås til 0,8 mio. kr. pr. år. Alle analyseresultater gemmes i en database, hvis drift anslås til at koste 0,6 mio. kr. på årsbasis.

Erhvervet anslår, at de direkte ekstra omkostninger i forbindelse med salmonellaovervågningen og bekæmpelsen udgør omkring 12 mio. kr. på årsbasis, og dertil kommer rengøring og sanering efter smittede flokke. Ekstraudgifterne til salmonellaovervågning og bekæmpelse kan således anslås til omkring 25 øre pr. kg. producerede æg. Rapport nr. 171 om Fødevarerikkerhed i et samfundsøkonomisk perspektiv – en analyse af salmonellahandlingsplanerne udgivet af Fødevarerøkonomisk Institut, KVL kommer frem til en lignende ekstraomkostning for erhvervet i 2002.

De nationale danske krav vil betyde meromkostninger for danske ægproducenter i forhold til lande, hvor der ikke er gennemført bestemmelser, der er strengere end EU-reglerne. Fødevarerstyrelsen er ikke bekendt med omkostningerne til salmonellabekæmpelse i andre lande. De konkrete omkostninger vil være afhængige af såvel prøveprogram, forekomst af salmonella som generelt omkostningsniveau i de enkelte lande.

Dyrevelfærd

Velfærdsmæssige bestemmelser for æglæggende høner fremgår af Justitsministeriets regler om beskyttelse af æglæggende høner. Bekendtgørelsen gennemfører EU bestemmelser på området.

De nævnte danske bestemmelser er på en række områder strengere end EU's mindstekrav. Som væsentlige eksempler kan nævnes:

- Strengere krav til minimumsareal pr. høne i traditionelle bure, og til belægningsgrad i alternative besætninger
- Grænse for det maksimalt tilladte antal af høner per bur i både traditionelle og berigede buranlæg
- Der tillades efter de danske bestemmelser højst 3 etager i buranlæg, hvor direktivet ikke har nogen begrænsninger i etageantal, og højst 3 etager i alternative systemer, mod direktivets højst 4 etager.

Nogle af de nationale danske krav vil betyde meromkostninger for danske ægproducenter i forhold til lande, hvor der ikke er gennemført bestemmelser, der er strengere end direktivets. Fødevarestyrelsen er imidlertid ikke bekendt med omfanget af sådanne meromkostninger.

Det kan oplyses, at Fødevarestyrelsen gennemfører årlig velfærdskontrol med alle buranlæg og med 5% (dog mindst 50) af besætninger med alternativt hold af æglæggende høner. Udgifterne til denne kontrol påhviler ikke besætningsejerne, men afholdes af det offentlige.”

Lars Barfoed

/Thomas Elvensø